

ŠPITÁLSKÁ DRBNA

...VÍTE O VŠEM, CO SE DĚJE...

magazín nemocnice v uherském hradišti

3
2016
PODZIM

Milí čtenáři, pomalu končí letošní léto a začíná podzim. A tak mě napadá – dokázali jsme si vůbec užít dovolenou? I to je totiž svým způsobem umění. Nejen kvalitně a smyslně pracovat, ale také umět si vychutnat a užít volný čas. Možná si říkáte, proč ještě přemýšlet o dovolené, když už vlastně skončila. Ale i to je potřeba. Napláňovat si – byť jen po malých a třeba i krátkých chvilkách – své dovolenkové dny. Důležité je najít si na to chvíli. Aby to nedopadlo jako v mnoha obvyklých případech. „Víš, jednou bych se chtěl podívat tam a tam, jednou bych rád zajel...“ A „jednou“ často znamená nikdy. Prostě si vezměte svůj diář,

kalendář, sedněte si s rodinou, partnerem, přáteli, zkrátka s lidmi, se kterými chcete svůj volný čas trávit, a napláňujte si dny, které budou jen vaše a pro vás. Klidně na celý rok. Jako psychologa se mě často před koncem roku klienti ptají, zda je vhodné dávat si novoroční předsevzetí. Já říkám, ano, ale ne novoroční, dávejte si předsevzetí v průběhu celého roku. A jejich plněním si dělejte radost. Vráťím se znovu k dovolené a odpočinku. Co takhle dát si teď na podzim předsevzetí, že v průběhu dalších dvanácti měsíců budu pravidelně a kvalitně odpočívat? A nezapomeňte si to pořádně a velmi konkrétně napláňovat! Přeji vám všem krásný podzim. Ať vám připadá barevnější než předchozí léta. A buďte citlivější sami k sobě – budete tak vnímavější i k ostatním...

Mgr. Marta Beníčková
psycholog Uherskohradištské nemocnice

ÖČNÍ ÖPTIKA
ROZEHNALOVÁ

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

- Františkánská 163 (budova polikliniky), kontakt 572 501 978
- Prospědní 43, kontakt 737 544 987

SLEVY PO CELÝ ROK

VI. Historické kolečko po Uherskohradištské nemocnici

ARO - Anesteziologicko resuscitační oddělení

ARO bylo v Uherskohradištské nemocnici zřízeno v roce 1977 jako oddělení se šesti lůžky a adekvátní přístrojovou technikou. Prvním primářem byl MUDr. Vlastimil Lapčík, který dal dohromady první pracovní tým a zasloužil se také o vybudování rychlé záchranné služby.

Obecně se anesteziologicko resuscitační oddělení v nemocnicích vyvíjela v souladu s rozvojem chirurgických oborů a se stoupajícími nároky na chirurgickou léčbu. V Uherskohradištské nemocnici bylo v roce 1980 zaměstnáno na ARO 7 lékařů, kteří prováděli anestezie na operačních sálech, a také 17 zdravotních

MUDr. Irena Šnajdrová
současná primářka ARO

V roce 1995 se stal přednostou oddělení primář Jaromír Maláč. O dva roky později byla otevřena ambulance bolesti určená onkologickým pacientům a pacientům s chronickými bolestmi. Do praxe byly zavedeny nové anesteziologické techniky, postupy vedení celkové i regionální anestezie a začala modernizace přístrojového vybavení v úseku anestezie i v lůžkové části. Anesteziologické techniky reagovaly na rozvoj nových operačních metod, laparoskopické operace se stávaly

standartním operačním postupem, přibývalo endoskopií v celkové anestezii i náročné neurochirurgické a komplikované cévní výkony. Po úmrtí primáře Maláče v roce 2006 byla do funkce jmenována MUDr. Irena Šnajdrová. Pod jejím

vedením byla dokončena modernizace přístrojového vybavení, byly zavedeny novinky v neodkladné a dlouhodobé

resuscitační péči a pro trvalý nárůst těžce nemocných pacientů, vyžadujících umělou plicní ventilaci, v roce

2009 bylo otevřeno oddělení chronické intenzivní péče (nyní následná intenzivní péče) s deseti kompletně vybavenými resuscitačními lůžky a přístrojovým vybavením. Je určeno pacientům, u nichž se již stabilizovaly základní životní funkce, ale kteří jsou ještě závislí na ventilátoru a potřebují intenzivní re-

habilitaci a psychoterapii. V roce 2011 se stala novou primářkou ARO MUDr. Anna Petruchová, od 1. 7. 2013 je do funkce primářky ARO opět jmenována MUDr. Irena Šnajdrová, která je jí doposud.

V roce 2013 byla také otevřena anesteziologická ambulance pro pacienty před plánovanými léčebnými a diagnostickými výkony. ARO nyní sídlí v centrálním objektu chirurgických oborů.

ARO sídlilo ještě před pár lety v zadním traktu bývalé chirurgie

sester. V polovině osmdesátých let došlo k prudkému rozvoji oboru a počet personálu se zdvojnásobil.

PREMIÉRA 16. 9. 2016 (18:45)
ve vaší regionální televizi **TVS**

- Představení anesteziologicko resuscitačního odd.
- Aktuality z Uherskohradištské nemocnice: nová laparoskopická věž, špitálské taxi, nové prostory kožního oddělení, projekt Řekni to svou lavičkou

OPAKOVÁNÍ:
17. a 18. 9.
v 10:45,
14:45, 18:45
a 22:45

KDE?
24hodinový
program
Regionální
televize **TVS**
(4. MULTIPLEX
kanál 42 nebo 45,
kabelová síť **UPC**)
nebo online
www.tvslvacko.cz

Dnes už se nepotíme v temné komoře

František Bartoš je vedoucím laborantem radiodiagnostického oddělení. V Uherskohradištské nemocnici pracuje 18 let, na pozici vedoucího od roku 2008. Vystudoval obor diplomovaný radiologický asistent a poté stejný obor již v bakalářském studiu.

Proč zrovna radiologie?

Náhoda nebo spíš z donucení. Vždycky jsem chtěl dělat medicínu, ale před maturitou jsem si řekl, že už se mi nechce učit, půjdu si odpočinout na vojnu a zkusím to za rok. Rodiče mi však bez mého vědomí - možná ze strachu, že by ze mě byl v zeleném oděvu „otloukánek“ (smích), převedli přihlášku z medicíny právě na „vošku“ a donutili mě jít na přijímačky. Co čert nechtěl, podařilo se, a navíc mě to začalo opravdu bavit.

Co práce radiodiagnostického laboranta obnáší?

Úplným základem jsou RTG snímky skeletu například při úrazech, snímky hrudníku a podobně. Naštěstí dnes už nemusíme míchat chemikálie a potit se v temné komoře při vyvolávání filmů, ale máme vše v digitální podobě. Pak je to obsluha přístrojů a asistence lékařům při skiaskopických vyšetřeních (svítíte rtg zářením a sledujete třeba, jak postupuje kontrastní látka) jícnu, žaludku, ledvin... Asistujeme na operačních sálech, kdy se pomocí rtg přístrojů kontroluje správné postavení

kostí nebo kovových dlah, snímujeme také pacienty přímo na lůžku na ARO a JIP. Nedílnou součástí naší práce je vyšetření pomocí CT přístroje a magnetické rezonance. V Uherskohradištské nemocnici máme tři RTG přístroje, jeden přístroj pro skiaskopická vyšetření, CT, magnetickou rezonanci, mamograf, pojezdový RTG přístroj, čtyři RTG C - ramena na operačních sálech a urgentním příjmu a také dva ultrazvuky. Je to takový lepší standard nemocnice našeho typu.

Je to těžká práce?

To je těžká otázka! (smích) Hodně se při ní učíte a zdokonalujete. Rozvoj počítačů a techniky obecně nastartoval velkou rychlost rozvoje i v našem oboru. Dnes již jen s nostalgii vzpomínáme na klasické rentgenové filmy a jejich vyvolávání. Pro někoho může být naopak překážkou zvládnání několika rozdílných sofistikovaných přístrojů a dalších programů, které naše pracoviště využívá, a to vše skloubit s prací s pacienty.

Co vás nejvíc baví?

Mojí oblíbenou byla intervenční radiologie, ale tu v současné době na oddělení neprovádíme. Srdeční záležitostí je teď magnetická rezonance, stál jsem od samého počátku u rozjezdu této vyšetřovací techniky v naší nemocnici. Ale upřímně musím říct, že mě zatím baví všechno, co se týká práce radiologického asistenta. Kéž by to tak měli všichni.

Laika určitě napadne, jestli nemáte obavy z toho všeho záření?

Popisovat princip, jak se záření šíří, by bylo na dlouho. Každý si ale určitě z hodin fyziky pamatuje, že dávka záření klesá se čtvercem vzdálenosti. Ustoupíte-li tedy od zdroje záření o dva metry, dávka je 4x menší a při energiích, které ke snímkování používáme, je dávka záření rozhodně menší, než když letíte letadlem na dovolenou. Jeden pan profesor ve škole nám říkal, že ženy jsou obecně od přírody odolnější, a to nejen k rtg záření, a muže naopak záření v malých dávkách stimuluje. (smích) Abych to

ovšem moc nezjednodušoval, platí pro nás spousta pravidel daných zákonem a za předpokladu jejich dodržení je v dnešní době riziko minimální.

Stejný obor studuje i vaše neteř, inspirovala se u vás?

(smích) Ano, je pravda, že moje neteř studuje na MU Brno tento obor. Nejsem si jistý, jestli jsem ji zrovna inspiroval. Vzhledem k času, který v práci trávím, to může být spíše odrazující. Určitě však měla díky mně větší povědomí o práci radiologického asistenta, než jsem měl já, když jsem šel obor studovat. Kéž by ji práce bavila stejně, jako baví mě...

inzerce

EASY Sandwich **Chuť, která tě motivuje**

www.easysandwich.cz

Gabriela Koukalová
česká biatlonistka

Canisterapie mě naplňuje pozitivní náladou

Milan Doktor je svým jménem s nadsázkou řečeno předurčen k tomu, aby pomáhal. Lékařem sice není, ale se svým zvířecím týmem umí pacientům v Uherskohradištské nemocnici přesto pomáhat.

Kdy jste s canisterapií nebo zjednodušeně „lěčbou psem“ začal?

Někdy v roce 2000 jsem se přihlásil na odborný seminář věnovaný této činnosti. A v tomto roce jsem také poprvé složil se svými psy první canisterapeutické zkoušky. Byli to fenka Sofie, pes Rasty a Baby – jejich potomek. To byli psi, kteří měli neuvěřitelně přátelskou povahu a velkou trpělivost – proto jsem se s nimi začal věnovat canisterapii. Tehdy jsme vysvětlovali, co vlastně canisterapie je, co obnáší, byli jsme jejími průkopníky ve školách, školkách, ústavech sociální péče a domovech důchodů.

V té době byla canisterapie v nemocnici kvůli různým nesmyslným předpisům i neinformovanosti nemyslitelná.

Kolik pejsků prošlo Vaším výcvikem?

Já vždy kladu na srdce zájemcům o canisterapii, že na tuto činnost se pes necvičí, musí k tomu mít vrozené vlastnosti – mírnou, vstřícnou povahu a trpělivost. O výcviku se dá hovořit až při přípravě psa na jednotlivce – asistenční pes nebo pes vodící pro zrakově

postížené. Sám jsem měl deset psů, se kterými jsem se věnoval canisterapii – čtyři psy a 6 fenek. Ale jinak jsem také rozhodl pro canisterapeutické zkoušky a předsedou Canisterapeutického sdružení Jižní Morava. Rukama mi prošlo několik stovek psů a fen.

Kde všude jste se canisterapii věnoval?

Těch míst je hodně. Většinou se jedná o speciální základní a mateřské školy, domovy pro osoby se zdravotním postižením, denní stacionáře, domovy pro seniory, nemocnice, projekty na běžných základních školách. Za léta této činnosti za sebou mám přes tři tisíce canisterapeutických návštěv.

Kde je tato terapie nejtěžší?

Nejtěžší pro mě byla asi canisterapie s klienty, kteří trpěli těžkou formou autismu. Je tam velmi důležitá trpělivost a dostatek času k tomu, aby mohla být navázána jakákoliv spolupráce. Podobné je to s klienty s jakoukoliv těžší formou mentálního postižení.

Vidíte nějaké hmatatelné výsledky už přímo při canisterapii?

To by měli spíše říci lidé, které se svými psy navštěvuji nebo odborný personál. Ale ano, hmatatelné výsledky jsou obvykle vidět už po pár návštěvách, u lidí se zlepšuje psychika, pocity a nálada, při procvičování chůze klienti lépe reagují, když je u toho doprovází pes, zvládnou i delší trasu. Děti ve škole se snaží zlepšit v chování, ve výuce, dávají větší pozor, učí se lásce ke zvířatům, vnímají jakousi odpovědnost. A my jim představujeme psa tak, jak jej do té doby vůbec neznali.

Máte nějaký konkrétní příběh?

Docházeli jsme s mými psy do nejmenovaného zařízení pro předškolní děti, kde byla holčička s diagnózou dětské mozkové obrny - odmítala chodit a vůbec jakkoliv rehabilitovat. Dětem těžko vysvětlíte potřebu a důležitost rehabilitace, když ony sami nechtějí. S mými psy to ale šlo ruku v ruce, holčička se postavila mezi nimi a snažila se dělat krůčky, byť velmi pomalé a opatrné. Využil jsem intuice svých psů, kteří vnímali slabost a opatrnost malé holčičky a snažili se srovnat

svou chůzi s frekvencí jejích krůčků. Ti tři si prostě chtěli pomoci. (usmívá se) Na těchto poznátcích se potom stavěla její rehabilitace. V dnešní době již běhá a chodí jen s minimálním hendikepem pohybu. Jiné příběhy jsou u seniorů, kteří například po mozkové příhodě ztrácí veškerý zájem a motivaci, svůj boj vzdávají. Tady pomáhá pes hlavně po psychické stránce, při odpoutání se od negativních myšlenek. Těch příběhů je mnoho a jsou si velmi podobné...

Jak pracujete s pacienty v Uherskohradištské nemocnici?

Působíme na odděleních následné péče a interny. K pacientům přistupuji s citem, aby nedošlo k narušení jeho nálady a pocitů. Vždy se ptáme, zda za ním můžeme, zda má zájem, abychom za ním šli. Po souhlasu přicházíme až k lůžku, kde psa buď posadím, aby mohl být pohlazen, mohli mu pacienti dát pamlsky a podobně, nebo psa přizvednu, aby na něj pacienti dosáhli. Chodící pacient se může se psem procházet. Vše záleží na dané situaci a možnostech, všemu se dá přizpůsobit.

Naplňuje vás a baví canisterapie?

Canisterapie mě naplňuje pozitivní náladou. Pokud by mne tato činnost nebavila, nemohl bych se jí věnovat, i já musím být v psychické pohodě, když dojíždíme s mými psy za klienty v různých zařízeních. Musí z nás obou – mě i psa – vyzařovat pro klienta pozitivum.

Celliakie může přijít v každém věku

Celiakie je onemocnění vyvolané lepkem, tedy bílkovinou povrchových částí obilných zrn (pšenice, ječmen, žito), která je odpovědná za lepivost těsta. Jedná se o autoimunitní onemocnění sliznice tenkého střeva a nemocní musí doživotně držet bezlepkovou dietu.

Pekař by asi řekl, že čím více lepku, tím lepší mouka. A lékař by dodal – tím vyšší potenciál vyvolat celiakii. Genetickým inženýrstvím sice lze vypěstovat obilniny s nízkým nebo nulovým obsahem lepku, ty jsou však v potravinářském průmyslu nepoužitelné. „Celiakii diagnostikujeme nejčastěji po zavedení obilných přímků v kojeneckém věku, druhým vrcholem výskytu je dospělost

mezi 20. a 40. rokem věku,“ konstatuje gastroenterolog Uherskohradištské nemocnice MUDr. Ludvík Straka a dodává, že obecně vzato se může celiakie objevit kdykoliv. „Donedávna byla celiakie považována za onemocnění dětského věku, ze kterého se „vyroste“. Předpokládá se, že jí trpí asi 1% západní populace, z toho léčena je však bohužel pouze jedna desatina nemocných.“ Neléčená celiakie potom může vést k metabolickým komplikacím a hůře také k onemocněním štítné žlázy, revmatologickému onemocnění, cukrovce 1. typu či zvýšení rizika nádorových onemocnění.

Jak to poznáme?

Typickými příznaky celiakie v kojeneckém věku jsou průjem, neprospívání, nafouklé břicho, hubnutí, zpomalení růstu. V dospělosti dominují atypické příznaky jako je chudokrevnost, neurčitá bolest břicha, změna rytmu a charakteru stolice, řídnutí kostí, deprese, vyšší jaterní testy, vypadávání vlasů, poruchy menstruačního cyklu, potraty, neplodnost, třes končetin, závratě.

„Při podezření na celiakii obvykle provedeme krevní testy. Při pozitivním nálezu provádíme gastrokopii, tedy endoskopické vyšetření jícnu, žaludku a dvanáctníku s odběrem bioptických vzorků z tenkého střeva. To diagnózu celiakie potvrdí nebo vyloučí,“ popisuje lékař interny II MUDr. Ludvík Straka. Onemocnění celiakii je geneticky podmíněno, takže je vhodné preventivně vyšetřit krevními testy příbuzné diagnostikovaných nemocných (rodiče,

sourozence). Riziko vzniku celiakie snižuje kojení, naopak ho zvyšuje rotavirová infekce v kojeneckém věku.

Počet nemocných roste

Je zajímavé, že celosvětově dochází k absolutnímu nárůstu nemocných. Důvodů je několik. V asijských zemích například přechod z dražší přirozeně bezlepkové rýže na levnější pšenici. Obecně pak popularizace středomořské stravy, která je založena na obilných těstovinách. Nebo změna pekařských technologií – zkracování doby kynutí těsta. Podle některých autorů jsou obilniny v lidském potravním řetězci „pouze“ 10 000 let, což odpovídá 300 generacím. Tato doba je údajně příliš krátká na to, aby se lidský organismus na obilniny adaptoval.

Bezlepková dieta i pro zdravé?

Bezlepková dieta se stala zajímavá i pro zdravé jedince. Proč? Bezpochyby hrála roli její popularizace celebritymi jako je tenista Novak Djokovic, herečka Gwyneth Paltrow nebo zpěvačka Victoria Beckham. A také – nebo především – bezlepkové zboží je velmi zajímavý business. „Bezlepková dieta v žádném případě zdravým jedinců neškodí ani při dlouhodobé konzumaci, lidská strava je dostatečně pestrá i bez inkriminovaných obilnin. U většiny zdravých lidí, kteří se z vlastní vůle rozhodnou k bezlepkové dietě, není ale tato dieta úplně stoprocentní. Další otázkou je finanční náročnost a dostupnost bezlepkových potravin,“ uzavírá téma interní lékař UHN Ludvík Straka.

inzerce

A-ORTO ORTOPEDICKÁ PROTETIKA
člen REC Group

VÝROBA, OPRAVY A APLIKACE

INDIVIDUÁLNÍ ORTOPEDICKÉ OBUVI

ORTOPEDICKÝCH VLOŽEK

KONČETINOVÝCH PROTÉZ

ORTÉZ

MĚKKÝCH BANDÁŽÍ

DZO
člen REC Group

u nákladní brány do nemocnice

Následná péče má novou tělocvičnu

Uherskohradištská nemocnice chce věnovat větší rehabilitační péči pacientům následné péče. Proto byla přímo na oddělení následné péče nově zrekonstruována a vybavena tělocvična.

Součástí tělocvičny, která poskytuje ideální zázemí pro práci fyzioterapeuta s pacientem, jsou kromě klasického vybavení typu žebřiny a žíněnky také speciální pomůcky. „Například ergostolek, ten pomáhá pacientům po cévní mozkové příhodě nebo mozkových úrazech zlepšit jemnou motoriku, svalovou sílu, rozsah pohybů či úchop postižené ruky, elektrická a mechanická motodlaha, velké cvičební míče, overbaly, thera-bandy, tyče, činky, malé molitanové míčky a další věci,“ vypočítává primářka oddělení následné péče UHN MUDr. Lenka Kroupová.

„Cvičení v tělocvičně má příznivý vliv na psychiku pacienta, udržuje a zvyšuje jeho tělesnou zdatnost a výkonnost, zvyšuje pasivní rozsah pohyblivosti, zabraňuje vzniku svalových dysbalancí. Podmínkou úspěšné rehabilitační léčby je kombinace všeho - motivace pacienta, speciálních odborných znalostí fyzioterapeuta i kvalitního vybavení,“ dodává primářka. Rehabilitace

samozřejmě probíhá i na pokojích, součástí péče je také ergoterapie, psychosociální rehabilitace a aktivizační činnost – skládačky, puzzle, společenské hry. Podle doporučení ošetřujícího lékaře a ve spolupráci s fyzioterapeutem však nyní mohou někteří z pacientů

využívat právě novou tělocvičnu a aktivně spolupracovat. Věkový průměr těchto pacientů je 70 let.

Nemocnice uspořádala přímý přenos operace

Uherskohradištská nemocnice uspořádala už podruhé odborný workshop spojený s komentovaným přímým přenosem operace. Garantem workshopů a hlavním operátorem i komentátorem je primář chirurgického oddělení MUDr. Petr Kavalec.

První workshop spojený s přímým přenosem laparoskopické operace žlučníku byl určen praktickým lékařům a mimo nemocničním specialistům, druhý workshop a přenos této operace byl pro velký zájem zorganizován i pro chirurgické zdravotní sestry z Uherskohradištské nemocnice. „Chtěli jsme využít potenciál nových operačních sálů centrálního objektu a přiblížit

odborné veřejnosti vždy určitou část chirurgické problematiky. Z vlastní zkušenosti z lékařských kongresů považují komentované přímé přenosy operací za velmi přínosné,“ uvedl primář MUDr. Petr Kavalec. Workshop má vždy dvě části. V první, teoretické, prezentuje operatér dané téma - v těchto dvou případech onemocnění žlučníku (anatomie, příznaky, diagnostika, terapie) - a v druhé

části je přenášen z operačního sálu obraz laparoskopické operace. „Máme instalované technické zařízení, které umožňuje nejen přenos obrazu, ale přes mikroport také okamžitou slovní komunikaci operátora s auditoriem. Může

tak přímo vysvětlit účastníkům, proč se daný výkon takto provádí, jestli a z jakého důvodu může mít komplikace, jejich řešení a podobně,“ popsal MUDr. Petr Kavalec. Workshop s přímým přenosem operace se uskuteční opět na podzim, v plánu jsou další typy operací - například laparoskopické operace tříselné kýly, appendixu nebo tlustého střeva.

I malí pacienti chodí do školy

Málokdo ví, že výuka dětí v Uhersko-hradištské nemocnici má za sebou hodně dlouhou historii. První třída vznikla na dětském oddělení již v roce 1958 a byla připojena pod správu jedenáctileté střední školy v Uherském Hradišti. O rok později, v roce 1959, vznikla třída také na ortopedickém a infekčním oddělení.

patře budovy tzv. Skleňáku, přímo na dětském oddělení. Má jednu třídu, do které jsou na základě souhlasu zákonného zástupce a ošetřujícího lékaře zařazováni hospitalizovaní žáci plnící povinnou školní docházku. Vzhledem k tomu, že děti už nejsou „rozesety“ po různých odděleních nemocnice, ale pouze na dětském, probíhá výuka tady, a to individuálně na jednotlivých pokojích. Podobně funguje jedna třída mateřské školy, ta ale využívá dětskou hernu na oddělení.

Samostatná škola při nemocnici byla zřízena 1. září 1960 se dvěma třídami pro žáky základní školy a jednou pro děti předškolního věku, poté se ještě rozšířila a v průběhu let vyvíjela i měnila. Dětské pacienti bývali v tu dobu hospitalizováni na různých odděleních, učitelky proto docházely za svými žáky i na oddělení chirurgické, ortopedické, infekční, ORL a oční. V současné době je základní škola při nemocnici ve 4.

Psychika je velmi důležitá

Snahou dětského oddělení je poskytovat maximální odbornou pediatriickou péči, na druhé straně se však také starat o psychiku, zábavu i vzdělání dětí. „Pacienta jsme vždy chápali komplexně. Nevnímáme jen onemocnění jeho konkrétního orgánu, kládeme důraz i na jeho psychiku. Snažíme se vyplňovat také čas, který pacient netráví přímo na vyšetřeních či při léčebných procedurách a současně odvést pozor-

nost od jeho nemoci. Chceme navazovat na jeho život přerušovaný nemocí a pokud možno jej vrátit bez velkého hendikepu zpět do jeho „civilního“ života,“ popisuje primář dětského oddělení MUDr. Jan Petrželka a dodává: „V současnosti proto využíváme také herní terapii, pravidelné návštěvy nemocničního klauna, akce jako Počteníčko s babičkou, Noc s Andersenem, vystoupení herců divadel i studentů střední zdravotní školy přímo na oddělení. Hlavním nástrojem však zůstává možnost školní výuky přímo u lůžka.“

Výuka pomáhá

V novodobé historii se řada dětských oddělení v ČR zbavila možnosti výuky přímo na oddělení. „Podle mě je to nešťastné rozhodnutí. V současné době, kdy je řada potíží dětí (a nejen dospívajících) psychosomatických, považuji udržení kontinuální školní výuky za velmi potřebné. Činnost učitelky ovlivňuje pozitivně nejen naše pacienty, ale i personál,“ s úsměvem říká primář dětského oddělení. Potvrzuje to i dětská lékařka MUDr. Věra Zejdlová, která vzpomíná: „V 70. a 80. letech vyučovaly učitelky základní školy na dětském oddělení podstatně větší počet dětí než dnes a úloha učitele v té době byla velmi důležitá. Byla delší doba hospitalizace i kapacita oddělení. Několik dětí, které u nás byly dlouhodobě, dokonce paní učitelky úspěšně připravily na přijímací zkoušky na střední školy. Školkové děti zase díky kreativitě učitelky vytvářely – a to platí dodnes – drobná dílka, která si buď odnášely domů anebo nám je nechávaly na výzdobu ambulancí a oddělení. Dnes je sice dětí méně, ale činnost učitelky na oddělení stejně potřebná jako tehdy.“

Dobrota z našeho bufetu

Švestkový koláč s mákem

Co potřebujeme:

400 g polohrubé mouky,
80 g cukru, 80 g másla (hera),
špetka soli, 1 vejce, 1 žloutek,
30 g droždí, 2 dcl mléka,
vypeckované nakrájené švestky,
mletý mák smíchaný s cukrem

Postup:

Do mísy vsypeme mouku, uprostřed uděláme důlek, do kterého dáme cukr, droždí a zalijeme vlažným mlékem. Necháme vzejít kvásek, přidáme vejce, rozpuštěné máslo. Zaděláme vláčné těsto a necháme asi hodinu kynout. Vykynuté těsto rozválíme do kulaté formy nebo na plech a necháme ½ hodiny kynout. Posypeme mákem, kládeme nakrájené švestky a opět posypeme mákem. Pečeme ve středně teplé troubě dozlatova.

Slovácká benefice pomáhá nemocnici

Symbolický šek na 100 tisíc korun věnovala Uherskohradištské nemocnici jako část svého výtěžku Slovácká benefice. Šek předali předsedovi představenstva nemocnice MUDr. Petru Sládkovi a členovi představenstva UHN Ing. Vlastimilu Vajdákovi organizátor akce Jakub Kovář spolu s hokejistou Ondřejem Pavlem, který Slováckou benefici podporuje. Nemocnice finanční dar využije v rámci letošního projektu Rok mozku.

Gynekologie má novou laparoskopickou věž

Porodnicko-gynekologické oddělení získalo novou laparo-

skopickou věž za dva miliony korun. Věž, která umožňuje lékařům lepší diagnostiku i operační výkony, nemocnice zakoupila z příspěvku Nadace VIA FORTUNA. „Líbí se nám, jak se v posledních letech Uherskohradištská nemocnice otevírá veřejnosti, firmám a obcím v regionu, jak se snaží různými projekty podpořit patriotismus i soudržnost nemocnice a lidí na Slovácku. I proto jsme se rozhodli ji finančně podpořit,“ řekl Jiří Gračka z Nadace VIA FORTUNA, která věnovala nemocnici dva miliony korun.

Kožní oddělení v nových prostorách

Kožní oddělení Uherskohradištské nemocnice se přestěhovalo do nových zrekonstruovaných prostor. Nyní ho pacienti naleznou ve třetím patře budovy

Primář porodnicko-gynekologického oddělení MUDr. Jiří Březina a Jiří Gračka z Nadace VIA FORTUNA

F, v tzv. Skleňáku. „Máme teď krásné moderní ambulance a nově vybudovanou specializovanou ambulanci na zákroky. Dříve museli pacienti na malé kožní zákroky chodit do budovy centrálního objektu chirurgických oborů, nyní mají vše na jednom místě,“ popsala primářka kožního oddělení MUDr. Alena Štukavcová. Rekonstrukce prostor přišla nemocnici na 1,5 miliónu korun.

Nemocnice má zákaznickou kartu

Zákaznickou kartu lékárny a prodejny a půjčovny zdravotnických potřeb mohou zájemci získat přímo v těchto dvou prodejnách. Není potřeba vypisovat žádné formuláře,

vše je na počkání a zdarma. Karta je přenosná, sbírat body na jednu kartu a používat ji může celá rodina. „Bonusové body získá každý, kdo nakoupí bez receptu, a při výdeji léků nehrazených ze zdravotního pojištění,“ popisuje výhody šéf lékárny

Mgr. Marcel Pandadis a dodává, že takto nasbíraný určitý počet bodů lze uplatnit jako slevu na příští nákup. Majitelé zákaznické karty do budoucna ocení i výhodnější ceny u vybraných produktů.

inzerce

DOMÁCÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE

- intenzivní péče pro komplikované stavy
- aplikace injekcí a inzulínu
- infuzní terapie
- léčba bolesti dle indikace lékaře

- péče o pacienty se stomiemi, katetry, sondovou výživou
- převazy ran a proleženin
- různé další formy zdravotní péče

tel: 727 976 061

Neobávejte se mluvit o svých pocitech

Setkání pečujících osob o pacienty s poškozením mozku a odborníků, které Uherskohradištská nemocnice uspořádala v letošním roce již dvakrát, proběhlo pod heslem „...neobávejte se mluvit o svých pocitech, potížích a starostech!“

Setkání nemocnice zorganizovala s cílem osvěty veřejnosti a pomoci rodinným příslušníkům. „Jedná se o podporu členů rodiny v péči o pacienta i v komunikaci, o pomoc při zvládnání stresových situací souvisejících s nemocí a další odbornou péčí. Setkání prozatím proběhla pod mým vedením společně s kolegou psychiatrem MUDr. Ladislavem Poláchem. Jsou určena především rodinným příslušníkům pacientů s nemocemi typu epilepsie, traumatické poškození mozku, vaskulární demence, Alzheimerova choroba, Parkinsonova nemoc, roztroušená skleróza, pacientů po cévní mozkové příhodě a podobně. Poslední červencové setkání se neslo v

duchu spíše terapeutickém, bylo cítit, že je velmi náročné starat se o své blízké,“ popisuje psycholožka UHN Mgr. Marta Beníčková a pokračuje směrem k možným zájemcům o tato setkání: „Moc dobře víme, že pečujete o vaše blízké 24 denně. Poskytujete jim podporu a pomoc na kognitivní i behaviorální rovině, tedy pečujete o jejich tělesné i psychické potřeby. A také víme, že se nikdo moc nestará a nezajímá o vaše

potřeby. Nemáte čas sami na sebe, často musíte a zapomínáte pečovat o sebe. Může se stát, že se objeví ztráta zájmů a aktivit, které jsou jinak běžné, pocit ztráty energie, zvýšené únavnost, ztráta sebedůvěry, neodůvodněné prožívání výčitek či pocitů viny, opakované myšlenky na smrt, snížená schopnost soustředění, změny psychomotorické aktivity, poruchy spánku, změna chuti k jídlu...“ Pozor na to, ve zvýšené míře výskytu těchto příznaků se již může bohužel jednat o příznaky deprese. Je to o onemocnění a je třeba jej léčit. Léčba deprese je nezbytná. Bohužel jsou depresivní lidé také často ohroženi nadužíváním alkoholu a drog, které vyhledávají vzhledem

k jejich částečnému protiúzkostnému efektu. Další závažnou komplikací je výskyt celé řady tělesných onemocnění, která se rozvíjejí v přímé souvislosti s depresí (kardiovaskulární onemocnění, gastrointestinální onemocnění, náhlé cévní mozkové příhody). Depresivní nemocný díky své nízké aktivitě a spontaneitě o obtížích nemluví, proto je potřeba pomoci.

„Chceme nabídnout pomoc formou odborných setkávání, kde chceme vytvořit prostor pro informace, kontak-

ty na další odborníky, specializovaná pracoviště, rady jak o sebe pečovat, ne však terapii. Nechceme být svépomocnou terapeutickou skupinou, ale odborným setkáním, které pomáhá orientovat se. Můžete začít právě tím, že přijdete na naše další setkání. Budou se konat i nadále vždy v úterý ve stejném čase od 16.00 do 18 hod. Další termíny setkání jsou 4. října a 29. listopadu 2016 v zasedací místnosti centrálního objektu.“ pozvala zájemce psycholožka Marta Beníčková.

Nový projekt Uherskohradištské nemocnice a firmy mmcíté

Řekni to svou lavičkou...

Cíl projektu:

Zkrášlení areálu Uherskohradištské nemocnice, větší pohodlí pro pacienty a návštěvníky - soudržnost, souzáležitost, patriotismus.

Kdo se může zúčastnit:

Obce, města, nadace, firmy, jednotlivci...zkrátka kdokoli.

Jak se zúčastnit:

Zakoupením 1 ks lavičky firmy mmcíté - MIELA + nerezového štítku s vygravírovaným názvem dárce.

Kontakt a info:

Ing. Pavlína Suchá, suchap@nemuh.cz, Tel.: 572 529 946, Mob.: 724 473 117

Lavička bude vhodně umístěna v areálu Uherskohradištské nemocnice pro potřeby pacientů a návštěvníků.

Pilotní projekt podpořily obce Bílovice a Stříbrnice a firma mmcíté.

Děkujeme, že nám pomáháte, a že budete součástí kvalitnějšího zázemí nemocnice.

Cestování: nepodceňte očkování

V poslední době vzrůstá zájem turistů o cestování do exotických destinací. Bohužel i tam hrozí kromě úrazů nástrahy v podobě nemocí. Proti některým se lze chránit očkováním.

Před cestou je nutné si zkontrolovat platnost základních očkování, především proti tetanu. „Nejméně čtyři až šest týdnů před odjezdem by měli cestovatelé konzultovat plánovanou cestu v ambulanci cestovní medicíny, přinést očkovací průkaz a společně s lékařem sestavit očkovací plán dle cílové destinace, věku, zdravotního stavu, alergie, způsobu ubytování,“ upřesňuje primářka infekčního oddělení Uherskohradištské nemocnice MUDr. Eva Černá a dodává: „V diskuzi dojde i na obecná doporučení pro cestovatele, která by měli realizovat ještě před cestou, během cesty a po jejím skončení. Mezi očkováním proti jednotlivým nemocem je nutné dodržovat určité intervaly, některé vakcíny

mohou být aplikovány společně, jiné ne, někteří klienti berou více léků, proto je velmi vhodné, aby očkování bylo podstoupeno v ambulanci cestovní medicíny, a aby bylo řízeno jedním lékařem.“

V zahraničí je potřeba být “ve střehu” i pokud jde o ošetření v místním zdravotnickém zařízení. “Je velmi důležité vyžádat si vždy podrobnou písemnou zprávu, na všechno se vyptat, případně si poznačit, co vám v zahraničí aplikují. Měla jsem případ mladé ženy, kterou v Thajsku pokousala opice a byla ošetřena v místním zdravotnickém zařízení. Dostala v sáčku léky bez názvu, naočkovali ji, ale nevěděla proti čemu, jakou očkovací látku jí aplikovali, vůbec nic. Tehdy jsme vytušili podle počtu vpichů, že šlo zřejmě o sérum proti vzteklině. Problém byl, že k nám přišla s pozdní alergickou reakcí v místech aplikace séra a písemný záznam chyběl – což bylo velmi důležité pro budoucnost, stejnou látku už dotyčná v životě nesmí dostat,” varuje primářka Eva Černá.

Ambulance cestovní medicíny v UHN je zájemcům otevřena vždy v úterý a čtvrtek v časech 8 – 11:30 a 12 – 15 hodin. Je potřeba se předem osobně nebo telefonicky objednat na číslo 572 529 654 a je také možné si domluvit individuální termín mimo uvedenou pracovní dobu.

Zájemce o očkování nepotřebuje doporučení praktického lékaře. „Předcházet nemocem je lepší, než je léčit,“ uzavírá téma očkování primářka infekčního oddělení UHN MUDr. Eva Černá.

uh+

NOVÁ SLUŽBA

- Převozy k ošetření a vyšetření do UHN a zpět
- Zdravotnický vyškolený a ochotný řidič
- Pohodlný a klimatizovaný vůz
- Vhodná alternativa pro seniory, matky s dětmi a osoby s handicapem

Ceník jízdného

- 1 km 15,- Kč
- Nástupní poplatek 10,- Kč
- Cena za čekání 3,- Kč/min.
- Delší vzdálenosti smluvně (lázně atd.)
- Platba v hotovosti po ukončení jízdy

Objednávky na tel. 800 900 155 NON-STOP

inzerce

MICHAL HORÁČEK
Na cestě

Zpívají:
František Segrado
Lenka Nová
Ondřej Ruml

Doprovází:
orchestr sólistů

ČTVRTEK 6. 10. 19:30/KINO HVĚZDA

přeprodej: 330,-/ na místě: 380,-

Nejdůležitější je zdravý a šťastný život

Herečku a zpěvačku Yvettu Blanarovičovou nemusíme nijak podrobně představovat. Ve Slováckém divadle zazářila v muzikálu Pokrevní bratři, hraje a zpívá se svou kapelou, účinkuje v několika pražských muzikálech. Věnuje se však také charitě.

Muzikál Pokrevní bratři už rok vyprodává sál Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Na snímku Yvetta Blanarovičová s kolegy Pavlem Hromádkou a Irenou Vackovou.

Hostujete v muzikálu Slováckého divadla Pokrevní bratři. Je to váš jediný „vztah“ k Uherskému Hradišti?

K Uherskému Hradišti mě vážou také zvláštní vzpomínky. Byla to jedna z posledních zastávek směrem do Prievdze, kam jsem jezdila a jezdím za svou rodinou. Nádherný kraj a městečko plné půvabných zákoutí. A fajn lidi.

Jsou diváci v Uherském Hradišti jiní než třeba v Praze?

Nedělám rozdíly v publiku. Bylo by to neslušné. Každé publikum je v něčem jedinečné. Mám štěstí, že v současné době hrají ve vyprodaných představeních a lidi aplaudují vestoje. Pokrevní bratři jsou však velmi specifické představení, protože to není typický „happy“ muzikál, spíše připomíná antickou tragédii. S komercí to má jen málo společného a přesto je vyprodáno. To svědčí o jednom. Slovácké divadlo má stálý přísun

natěšených diváků, kteří jsou divadelně vychovaní. A to je pak radost hrát.

Věnujete se i charitativní činnosti, co vás k tomu vede?

Popravdě řečeno, přišlo to jak z nebe. Charitě se věnuji od roku 1998. Pořádala jsem velké koncerty, pak jsem byla pět let ředitelkou charitativního hudebního festivalu,

deset let se věnuji talentovaným dětem z dětských domovů a sociálně znevýhodněných rodin. Obecně prospěšná společnost La Sophia finančně podporuje jejich vzdělání a zajišťuje dětem podporu v rozvoji jejich nadání.

Co plánujete do budoucna?

Připravuji Galakonzert Talent La Sophia, na kterém vystoupí nadané děti, natáčím ve studiu novou píseň od Michala Davida, připravuji vánoční

koncerty se svou kapelou a naplno rozjždím koncertní vystoupení s Josefem Vojtkem a dalšími předními českými zpěváky. V divadle Broadway hrají Madame Contoire v muzikálu Angelika a Matu Hari ve stejnojmenném muzikálu.

To vám asi moc času na odpočinek nezbývá...

Jsem někdy tak unavená, že jediná moje zábava se zužuje na postel a dobře se vyspat. (smích) Ale jinak ráda plavu, dělám jógu a cestuji. Cestování je má velká láska.

V rámci benefičního koncertu spolupracujete i s Uherskohradištskou nemocnicí, a tak se nabízí otázka, jak vnímáte úroveň českého zdravotnictví?

Nedávno byl můj syn hospitalizován v Příbrami, kde mu operovali štítnou žlázu. Přístup personálu byl nadstandardní. Po půlroce tam skončila maminka mého ex manžela. Přivezli ji ve vážném stavu. Po dvou kritických dnech babi sedí a daří se jí mnohem lépe. Starostlivost, s jakou tam přistupují k pacientům, je obdivuhodná. Myslím, že to je vzor toho, jak má zdravotnictví vypadat. Ne pouze určit diagnózu, ale psychicky podpořit pacienty a věnovat se jim. A to bohužel všude není.

Pevně věřím, že u nás byste byli také spokojeni...

Přála bych lékařům ve vaší nemocnici hodně vyléčených a spokojených pacientů, sestřám hodně energie a samotným pacientům, aby se jim zdraví vrátilo a žili s vědomím, že všechno se dá zvládnout, když máme to nejdůležitější: ZDRAVÝ a šťastný život.

Úryvek z knihy

Autorem knihy Příručka duševního zdraví je psychiatr Uherskohradištské nemocnice MUDr. Ladislav Polách. Knihu můžete zakoupit na podatelně UHN v čase od 12 do 13 hodin.

Co je to deprese?

Asi všichni jsme někdy zažili stav, kdy jsme měli špatnou náladu, do ničeho se nám nechtělo a byli jsme třeba i rozmrzelí. Příčinou tohoto stavu mohla být třeba hádka, špatné zprávy nebo nespokojenost s chováním lidí v našem okolí. I když se v danou chvíli necítíme zrovna dobře, stále zvládáme bez většího úsilí pracovat, soustředit se, stále máme chuť k jídlu a často i nerušený spánek. Obvykle nám stačí situaci probrat s jiným člověkem nebo si postěžovat a hned cítíme úlevu a změnu nálad. Někdy také pomáhá jít si zaspotovat nebo si poslechnout oblíbenou hudbu. Pokleslá nálada a další příznaky s ní související jsou tedy běžné i u zdravého člověka a z psychiatrického hlediska by se neměly označovat jako deprese.

Deprese jako taková je naproti tomu psychické onemocnění, které trvá déle než jen několik dní a pohovor s jiným člověkem nebo sport zásadní změnu nálady nepřináší. Zatímco pokleslá nálada často „přejde sama“, depresi je nutné léčit, protože je spojena s rizikem dalšího prohlubování a často i se sebevražednými myšlenkami. Depresi někdy v průběhu svého

života zažije téměř 15 % obyvatelstva. Aktuálně depresí trpí cca 7 % obyvatelstva. Udává se však, že až 50 % nemocných se k lékaři vůbec nedostane.

Jak se deprese projevuje?

Hlavním příznakem deprese je smutná (depresivní) nálada. Tato nálada se většinou nedá zlepšit vnějšími událostmi a trvá minimálně dva týdny.

Často je možné vysledovat její kolísání, například ráno může být horší a k večeru se zlepšovat, málokdy naopak.

Dalším příznakem bývá nízká energie, vyčerpání a nedostatečná motivace cokoliv dělat. Nemocný nyní musí činnosti, které dříve zvládal, přerušovat a dělat na etapy, například úklid a vaření. Nic pro něj nemá cenu, k vnějším podnětům je netečný. Bývá

narušena paměť, většinou jako důsledek špatného soustředění – nedokáže si věci zapamatovat, protože u nich neudrží pozornost. Setkáváme se s pacienty, kteří se na nás obrací primárně kvůli problémům se spánkem nebo s pamětí, zjišťujeme však často, že se u nich ve skutečnosti jedná o příznaky deprese. Dalším příznakem bývá nechuť do života - činnosti, které dříve nemocného naplňovaly, jej už nyní nepřitahují, naopak z nich bývá „otrávený“. Když je vykonává, pak spíše mechanicky a ze zvyku, než z důvodu vnitřní radosti, která chybí. Omezuje také setkávání s jinými lidmi, nemá chuť s nikým mluvit. U řady pacientů s depresí se objevují i výčitky a myšlenky na sebevraždu.

10. listopadu 2016 od 7 do 11 hodin v nově zrekonstruovaných prostorách transfuzní stanice. Partnerem akce je Hamé, všichni přichozí dárce získají dárkový balíček.
Darovat krev ale můžete v UHN kdykoliv.

VOMA

pomáhá nemocnici

Jedním z několika významných sponzorů a firmou, která v Uherskohradištské nemocnici podporuje různé aktivity, je společnost VOMA

z Uherského Brodu. VOMA se již více než 24 let stará o spokojenost svých zákazníků v oblasti chutných a kvalitních masných i uzenářských výrobků. Několik otázek jsme položili majiteli společnosti Miroslavu Mahdalíkovi.

Proč podporujete Uherskohradištskou nemocnici?

Na to je jednoduchá odpověď. Chceme, aby lidé v regionu měli dobrou péči o své zdraví, a tak nám alespoň malá pomoc nemocnici přijde správná. Dělá mi to radost.

Co považujete ve firmě za nejdůležitější?

Při současné obrovské konkurenci na trhu musí být firma ekonomicky stabilizovaná, moderně vybavená a se špičkovými technologiemi. Do toho hodně investujeme a vyplácí se nám to, máme spokojené zaměstnance i zákazníky. A další, pro nás obrovsky důležitá věc je hygiena. Striktně dodržujeme hygienické zásady, procházíme mnoha kontrolami a máme vše v pořádku.

Co byste vylepšil v Uherskohradištské nemocnici?

Nemocnice je podle mě nejmodernější a nejprogresivnější ve Zlínském kraji. A nejsem jediný, kdo to říká. Těším se, až

bude postavená nová interna - je nejvyšší čas do tohoto oboru investovat. A líbí se mi kožní oddělení v nových prostorách, ale také ortopedie, oční... Mohl bych toho jmenovat hodně.

Prodejny VOMA

Uh. Hradiště: "Hradištanka"

a „Rezidence Hradební“

Uherský Brod: Moravská 94
a Močidla 2475

Bojkovice: Mánesova 954

Prodejna a půjčovna zdravotnických potřeb

- **Prodej** zdravotnických pomůcek
- **Výdej** zdravot. pomůcek na poukaz
- **Zapůjčení** zdravotnických pomůcek
- **Nákup** na zákaznickou kartu
- **Komplexní poradenství**

Po 7.30 - 16.00
Út 7.30 - 16.00
St 7.30 - 17.00
Čt 7.30 - 16.00
Pá 7.30 - 15.00

Kontaktujte nás

Vedoucí prodejny: 572 529 909
 Mgr. Petra Dvořáková 724 473 191

inzerce

AUTO ROKU 2016

ASTRA ST již za
344 900 Kč

S prvky prémiové třídy.

Nová Astra Sports Tourer.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: 3,5-6,2 l/100 km, 92-142 g/km. Zobrazený model je pouze ilustrativní.

UH CAR AUTO, s.r.o., Za Olšávkou 365 - Sady, Uherské Hradiště, Tel.: 577 700 010
 E-mail: prodej@opeluh.cz, www.opeluh.cz

Jste srdečně zváni...

Josef Kubáník, herec, tiskový mluvčí Slovákého divadla

Rád bych vás pozval na inscenaci, kterou máme s kolegy moc rádi, a to

na **Autistu**. Pojednává o rodině mladého muže, který žije s autismem, ale nebojte se, není to smutná věc. Jde hlavně o oslavu života. Příběhy, které uvidíte, jsou dojemné, humorné i vážné, ale jsou hlavně napsané podle skutečných událostí. Jejich autorka Alžběta Michalová totiž všechny prožila se svým bratrem. Za pouhý rok od premiéry jsme představení hráli už padesátkrát. V září jej uvedeme znovu, a to na Malé scéně Slovákého divadla. Rád bych také vzpomenu inscenaci **Večer na psích dostizích**. Ta měla premiéru těsně před letošními prázdninami a vypráví o partě automechaniků, která se rozhodne vyrazit na psí dostihy. Už už to vypadá, že spokojenému večeru nic nezabrání, když vtom se zjeví někdo, koho nikdo z přítomných nečekal. Tvrdý a nekompromisní Paul, který přináší nečekanou zprávu... Drsnou hru ze současnosti s námi nastudoval (stejně jako Autistu) Michal Zetel a protože jde o příběh, kde se věci řeší až úplně na dřevě, rozhodli jsme se jej uvádět v uherskohradištském Klubu Mír. A do třetice ještě jedna pozoruhodná inscenace. Ta je určena především těm z vás, kteří milujete českou klasiku. Jde o **Vojnarku** Aloise Jiráka. Příběh silné lásky, zoufalství a nekončící touhy po štěstí nastudoval s kolegy Kamilou Zetelovou, Jiřím Hejmanem, Kamilem Pulcem a dalšími Igor Stránský. I těch několik repríz, které stačili herci odehrát, v divácích vyvolaly tak silné emoce, že na konci aplaudovali ve stoje. Budu se moc těšit, že se k mnoha spokojeným divákům přidáte i vy, a že se u nás ve Slovákém divadle brzy potkáme.

Milada Frolcová, historička umění Slovákého muzea

V první řadě bych vás ráda pozvala na jednu z nejkrásnějších expozic letošní výstavní sezóny.

Na výstavu obrazů, kreseb a grafik Stanislava Lolka (1873–1936) s názvem **RAPSODIE VOLNÉ PŘÍRODY**. Výstava je unikátním výběrem 120 prací a potrvá do 16. října 2016. Ale čeká nás řada dalších akcí a výstav. Od 8. září výstava reliéfů, kreseb a komorních bronzů otce a dcery **JIŘÍHO VLACHA A VERONIKY MACHOVÉ**. V říjnu se můžeme potkat v hlavní budově Slovákého muzea na akci pro veřejnost **DEN KRAJE**, která je spojená s tradiční kulinářskou akcí **VAŘÍME V MUZEU**. V říjnu také otevřeme novou výstavu **BOSKOVICKÝ POKLAD** a závěr měsíce bude patřit dalšímu ze série nedělního setkání rodičů a dětí **ZVÍDÁLKOVÉ, VZHŮRU DO MUZEA!**, kdy 16. října muzejní skřítky všem zvědavým dětem přiblíží hodové zvyky na Slovácku. Galerijní sezónu uzavřeme pozoruhodným mezinárodním projektem textilního umění, jehož obsahem jsou díla umělců z více než čtyř desítek zemí **IV. TRIENÁLE TEXTILU TEXTILE ART TODAY 2015**, na kterém Slováké muzeum participuje jako jeden z organizátorů. Střípky výstavy budou v prosinci vystaveny také v Galerii Patro Uherskohradištské nemocnice. Více o aktualitách z dění muzea na www.slovackemuzeum.cz nebo facebookovém profilu.

Vydává *Uherskohradištská nemocnice a. s.*
Číslo 3/2016 vyšlo 5. 9. 2016. *Neprodejné.*
Evidenční číslo MK ČR: E 19556. *DTP, ilustrace: Ivan Vacke, redakce: Dana Lipovská, Adéla Polehňová. Adresa redakce: Uherskohradištská nemocnice a. s., J. E. Purkyně 365, 686 68 Uherské Hradiště, IČ: 276 60 915, e-mail: drbna@nemuh.cz, www.nemuh.cz.*

LÁZNĚ LUHAČOVICE
akciová společnost

Zase antibiotika?

ZKUSTE LÁZNĚ!

LÉČBA DÝCHACÍCH CEST V LÁZNÍCH LUHAČOVICE

- unikátní přírodní léčivé zdroje a čistý vzduch • léčba s využitím Vincentky
- špičkově vybavené dětské léčebny • balneoprovoz nové generace
- léčbu dětem hradí zdravotní pojišťovna

DĚTI ŠKOLOU POVINNÉ

- nezameškají školní vyučování
- státní základní škola přímo v dětské léčebně

ZEPTEJTE SE SVÉHO PEDIATRA

www.LazneLuhacovice.cz

DRŽITELÉ OCENĚNÍ
EVROPSKÁ INOVACE
ROKU 2016

ŠPITALSKÁ DRBNA
13.
Lavička

PŮVODNÍ NEKONEČNÝ
COMICOVÝ MONOLOG
ZE ZDRAVOTNICKÉHO PROSTŘEDÍ

Ivan Vacke © 2016

Byl slunečný den.
Cestou z oběda
jsem měla chuť
na krátkou
siestičku.

Jenže, kam
si sednout?

Hele, nová
lavička!!!

Užívala
jsem si neče-
kaného příjem-
ného posezení.
Najednou
jsem si ale
něčeho
všimla...

...Ale neééééé!!!
Taková nepozor-
nost!!!

Vlezla jsem pod
lavičku, abych
zjistila, zda se
dá odmontovat...

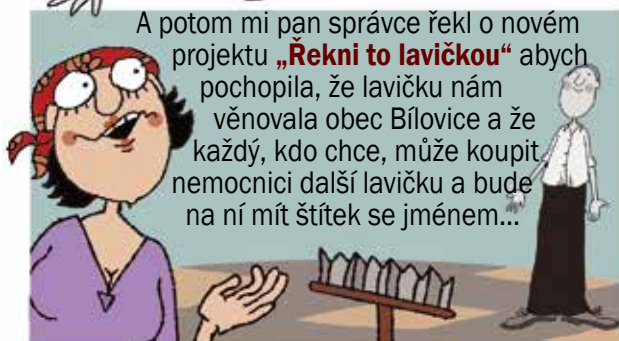
ZA CHVÍLI

...ááá, správce hmotného majetku. ?
Jdete mi do rány. Máme problém.
Ta lavička nám nepatří, musíme
ji vrátit...

...PODÍVEJTE!!!! Někdo ji
omylem přivezl k nám.....!!!

A potom mi pan správce řekl o novém
projektu „**Řekni to lavičkou**“ abych
pochopila, že lavičku nám
věnovala obec Bílovice a že
každý, kdo chce, může koupit
nemocnici další lavičku a bude
na ní mít štítek se jménem...

...A nemusí to být
obec, také firma
nebo vlastně
kdokoli. Pacienti
uvidí, díky komu si
můžou na čerstvém
vzduchu odpočinout.
Užitečné dárky
mám ráda.